Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

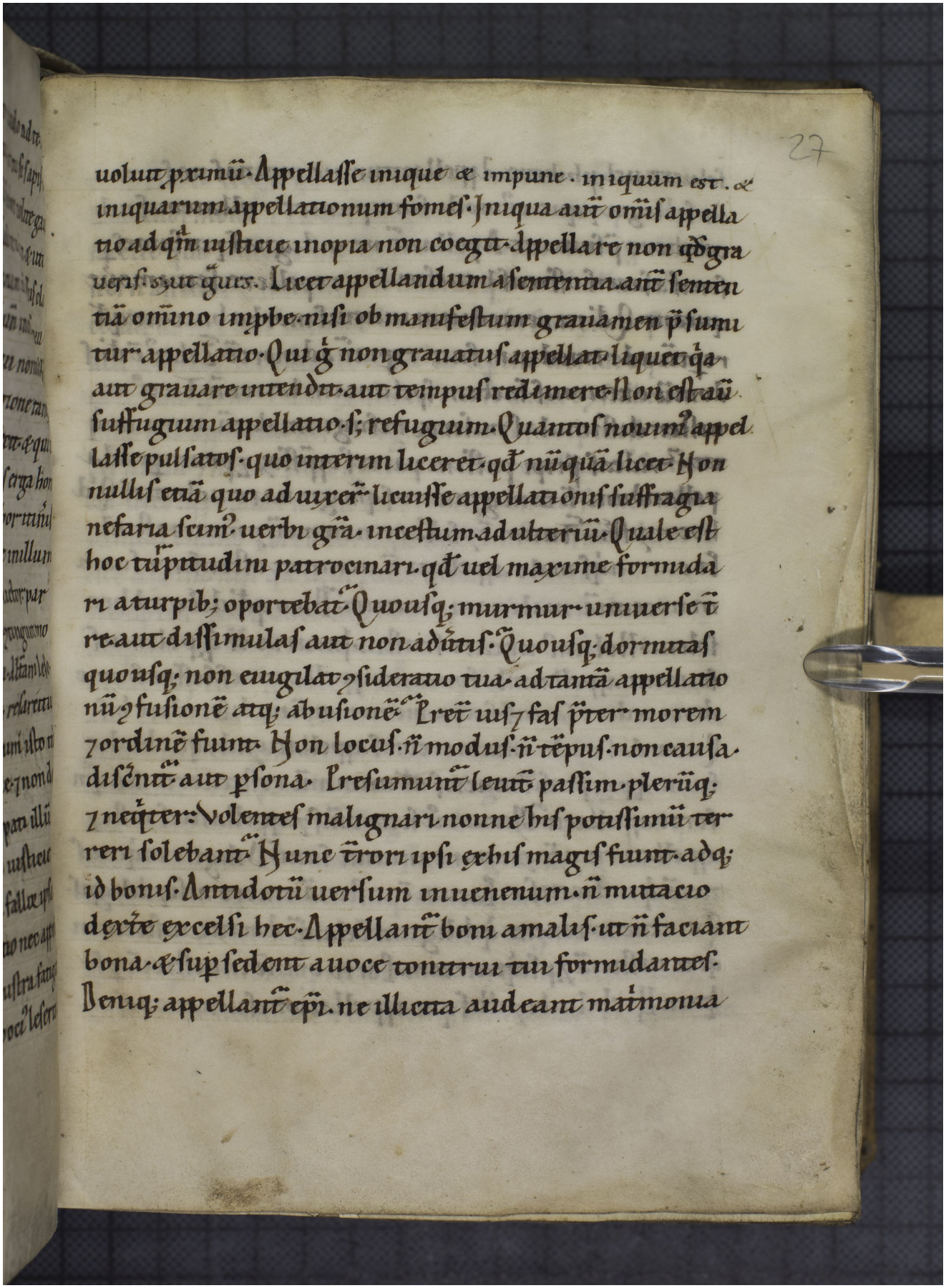

27

uolunt primũ. Appellasse inique & impune. iniquum est. &
iniquarum appellationum fomes. Iniqua autẑ omẽs appella
tio ad qm iusticie inopia non coegit appellare non qd gra
ueris. sed ut quis. Licet appellandum a sententia autẑ senten
tiã omino impbe. nisi ob manifestum grauamen p̃ sumi
tur appellatio. Qui g̃ non grauatus appellat liquet qa
aut grauare intendit aut tempus redimere. Non est aũ
suffugium appellatio. s; refugium. Quantos nouim appel
lasse pulsatos. quo interim liceret. qd nũ quã licet. Non
nullis etiã quo adulterẑ licuisse appellationis suffragia
nefaria scum uerbi grã incestum adulterũ. Quale est
hoc tũpitudini patrocinari. qd uel maxime formida
ri a turpib; oportebat. Quousq; murmur uniuerse t̃
re aut dissimulas aut non aduertis. Quousq; dormitas
quousq; non eruigilat siderata tua ad tantã appellatio
nũ fusionẽ atq; abusionẽ. Pret̃ ius fas p̃ter morem
ordinẽ fiunt. Non locus. ñ modus. ñ tẽpus. non causa.
discrẽt aut psona. Presumunt̃ leuit̃ passim. plerũq;
neqter: Volentes malignari nonne his potissimũ ter
reri solebant. Nunc t̃rori ipsi ex his magis fiunt. adq;
id bonis. Antidotũ uersum in uenenum. ñ mutacio
dexte excelsi hec. Appellant̃ boni a malis. ut ñ faciant
bona. & sup sedent a uoce tonitrui tui formidantes.
Denuq; appellant̃ epi. ne illicita audeant matrimonia